

ת"פ 34158/09/10 - מדינת ישראל נגד איליה טופיקוב

בית משפט השלום בראשון לציון

20 פברואר 2014

ת"פ 34158-09-10 מדינת ישראל נ'

טופיקוב

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם איליה טופיקוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מימון

הנאשם וב"כ עו"ד אביטל אמסלם

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשם הורשע על פי הודייתו בדיון שהתקיים לפני ביום 7/7/2011. הדיון נדחה מעת לעת לשמיעת הטיעונים לעונש לשם קבלת תסקיר שרות המבחן. סופו של יום בדיון שהתקיים ביום 7/7/2013 טענו הצדדים לעונש. התביעה עתרה לעונש מאסר בפועל, ב"כ הנאשם לעונש של מאסר מותנה ויצוין כי חוות דעת שהגיעה מהממונה עובר לדיון היתה שלילית.

קטעתי הדיון באיבו והפניתי את הנאשם לשרות המבחן לקבלת תסקיר משלים.

קיצורו של דבר שעובר לדיון דהיום התקבל תסקיר שרות המבחן אשר לפיו הנאשם איננו מוצא מקום להתגייס לתהליך טיפולי. לדעת שרות המבחן רצונו להתגייס להליך טיפולי בעבר היא בהבעת מוטיבציה מילולית בלבד וקיים פער בין הצהרותיו של הנאשם לבין יכולת התמדתו בטיפול.

שמעתי הנאשם בדיון שהתקיים היום, שמעתי גם דברי באת כוחו. יצוין כי התביעה ניתנה במידה רבה עמדתה לעונש וכיום עתרה לעונש מאסר שייבחן ריצויו בעבודות שרות.

עמוד 1

על פי הודייתו כאמור לעיל, בעובדות כתב האישום, הודה הנאשם כי ביום 17/9/2007 פרץ למסעדת "מובי דיק" בחוף בת-ים, וגנב מכשיר די.וי.די בשווי 30,000 ₪. משום כך הורשע בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה.

המחלוקת בין הצדדים כיום היא באשר לעונש כאמור התביעה עותרת לעונש מאסר שירוצה בעבודות שרות ואילו ב"כ הנאשם לעונש של מאסר מותנה.

בבואי לגזור הדין מצאתי ללכת אחר המתווה שנמצא בתיקון 113 לחוק העונשין ולקבוע מהו מתחם העונש ההולם. על פי מדיניות הענישה והערך החברתי המוגן ושאר הפרמטרים לקביעת מתחם העונש ההולם, הרי שהעונש הוא בן מאסר בפועל לתקופה קצרה, שיש וירוצה בעבודות שרות לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה ארוכה, תקופה מקסימלית בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע עבירה, יכול ותהיה עד שנת מאסר.

כידוע יש בידי בית המשפט הסמכות לחרוג לקולא ממתחם עונש שקבע ככל שבשיקולי שיקום עסקינן. הבעיה הניצבת לפני היא שתסקיר שרות המבחן איננו מצביע על תהליך שיקומי אך גם איננו שולל זאת, שרות המבחן כפי שציינתי לעיל מוצא שהבעת רצון הנאשם לשיקום היא בהבעת מוטיבציה מילולית בלבד. נדמה לי כי הסיבה לתסקיר כפי שהוא כיום פשוטה ושונה מהאמור בתסקיר. אני מקבל דברי הנאשם במלואם, אני מקבל נסיבות שפירטה באת כוחו במלואן.

יש לשים אל לב, ואני מדגיש זאת שבעת שביצע הנאשם העבירה בכתב האישום, גילו היה קרוב לגיל 18, 18 ושלושה חודשים. מאז חלפו למעלה משש שנים. במשך תקופה זו שירות הנאשם שירות צבאי, קרבי, כפי דבריו שאני מקבלם. נסיבות שחרורו מהצבא היו בנסיבות מצערות כפי שסיפר לפני. וכיום מגייס עצמו או שמא אומר כל כולו בפרנסת אימו, אחיו בן ה- 9 ובת זוגו. כפי דבריו שאני מקבלם, אימו בת 44 אותה סועד ומפרנס משום מחלתה.

אני רואה מכלול הנסיבות הללו כנסיבות של שיקום. משום כך אני רואה כי יש מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל.

אשר על כן, אלה העונשים שאני גוזר על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס החשוד כגנוב.

קנס בסך 300 ₪ או שבוע מאסר תמורתו.

פיצוי למתלון שאול דוד על סך 3,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם יהא 11/4/2014.

עמוד 2

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ד,
20/02/2014 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן, סגן נשיאה**